

чи. И то прави по' много впечатленіе, нежели, ако кажемъ сичко то предложеніе н. п. „неможяхъ да познаѣмъ отъ гдѣ си зель сомнѣніе чи не мя благодарятъ писма та ти, дору ти хорогувахъ толко, . . дору. . . . малко остана да ся скарамы.“

58-о. Паралепсисъ е, когато, като приказвамы много, и велики, да споменувамы имената на по' малки, и знайны, а да думамы чи тѣхъ оставямы. Или, кога то отъ колкото смы казали, може да ся разумѣтъ и будуща та, и тѣй дору казвамы на слышатели тѣ, какъ неще ги утѣхчимъ, и нещеимъ ги прикажимъ, пакъ имъ ги спомѣнувамы на кратко, и това недокарва малкж силж и помощ на слово то. н. п. „Каквы трудове, каквы мъжи, каквы страданія, и каквы иждивленія съмъ притърпелъ и сторилъ, то не ще ви прикажж, но. . .“ прилична е тая фигура въ писма Повѣствователни, Извинителни и Похвалителни.

59-о. Противоположеніе (Antithesis). Тая фигура малкж разность има отъ оная на рѣчи тѣ: защо и тамо противоположенны тѣ речи, раждатъ противна мысль, и тукъ противоположенна та мысль ражда ся отъ противоположенны речи, и иѣкой пѣтъ съ перифразисъ. А кога то сж и речи тѣ противны, прани по' велико впечатленіе. н. п. „по' добрѣ сухъ хлѣбъ съ любовь, нежели печена кокошка съ каранѣ“ или — „по' добрѣ мѣлкъ прибытокъ (кяръ) съ правда, нежели голѣмъ съ неправда.“

60-о. Оттѣненіе (Емфазисъ) става, кога то пишемъ иѣкой речъ, или предложеніе, ачи ѣж полагамы въ таково мѣсто, щото да направи впечатленіе по' голѣмо. н. п. „той, като казва за мене чи съмъ предатель, о земля и небо! какво друго добро ще ся надѣва челоуѣкъ да чюе отъ него?“